

a preluat însă o stare existentă, generată de relația mamă-fiu și a dus-o mai departe spre o acumulare de tensiuni, ce a venit ca o motivație plauzibilă pentru continuarea acțiunii. Mai puțin coerent a fost scenariul lui Peter Kerek construit în jurul personajului *Roberto Zucco* din piesa cu același nume de Bernard Marie Koltès.

Pentru studenții-regizori ai anului II (aflați sub conducerea prof. univ. Valeriu Moisescu), importanța exercițiului este dată de știința lucrului cu actorul în construcția relațiilor dintre personaje. Acesta a fost și dezideratul fragmentelor de spectacole *Stele în lumina dimineții* de Aleksandr Galin, regia Adriana Zaharia; *Lecția de engleză* de Natașa Tanska, regia Monica Gavrilaş. Alexandra Badea, în *Artă* de Yasmina Reza, depășește, însă, acest stadiu, gândul regizoral și comentariul având consistență,

imaginea scenică, acuratețe, iar personajele, fine nuanțări în caracterizare. Meritul este, de asemenea, și al actorilor, studenți anul II (Adrian Anghel, Răzvan Oprea, Cătălin Paraschivescu), și al scenografei Ana Iuliana Popov (clasa lect. univ. dr. Adriana Raicu).

Bacantele de Euripide, regia Carmen Vidu, și *Povestea lui Nala și Damayanti*, o dramatizare după o legendă indiană în regia Cristinei Crăciun, au fost spectacolele prezentate de anul III (clasa prof. univ. dr. Cătălina Buzoianu). În producțiile de școală, examenele de regie pun de multe ori în valoare talentul unor actori. Așa s-a întâmplat de data aceasta cu Mădălina Ghițescu, a cărei evoluție în *Povestea lui Nala și Damayanti* și, în *Stele în lumina dimineții* s-a făcut remarcată, devenind un nume al cărui drum ar trebui urmărit mai departe.

Claudia LIPAN

O zi în „Cetate”

Într-un anotimp în care „mugurii încep să crape ahtiați de lumină”, Ușile Cetății s-au deschis larg, convingător, trăgând după sine și ferestre. Așa au ieșit la rampă oamenii Cetății, adică actori, regizori, păpușari, scenografi, coregrafi, profesori, teatrologi... Legați unii de alții cu improvizații ritmice, ateliere, colocvii, examene, lansări, public. De-al lor, de-al nostru din afara Cetății.

Când am intrat pe *Ușile Deschise*, Liviu Lucaci îi pregătea pe studenții de la Actorie pentru un antrenament de arta actorului. O serie de exerciții fizice privite din afară, unde studentul actor trebuie să-și descopere zonele de inconfort, de neputință a corpului, a musculaturii. Fișate succesiv în memorie, pe parcursul relaxărilor inserate în exercițiu, aceste probleme sunt selectate

și înlăturate. Relaxarea pentru un actor (apărută după un moment de tensiune maximă) îl ajută să câștige în libertate. Exercițiul dinamic (în special cel al mâinilor căutând un punct invizibil) dirijat către o lume exterioară mă provoacă să-mi amintesc de regula de aur a lui Grotovski, unde întregul corp se adaptează la mișcările impuse mental, la modul său de a fi. Liviu Lucaci permite actorului să își ascundă musculatura de care nu are nevoie și să lucreze asupra micilor câștiguri. Actorii au posibilitatea (prin exercițiu) să dea comenzi și semnale de încordare, tensiune, relaxare. Astfel, în timpul actului ludic, înainte de a intra în „stare”, să-și controleze dinamica interioară. Orice limită fizică nu trebuie să apară ca o concentrare, ci ca o posibilitate de a decupla, a renunța la tot ceea ce histriionul a înregistrat pe foaia de analiză. Nu avem de-a face cu o luptă; este voința actorului de a fi încărcat cu energie, bună dispoziție, curiozitate, interes pentru sine.

Am început ziua în Cetate cu un atelier de arta actorului și am vrut să vorbesc

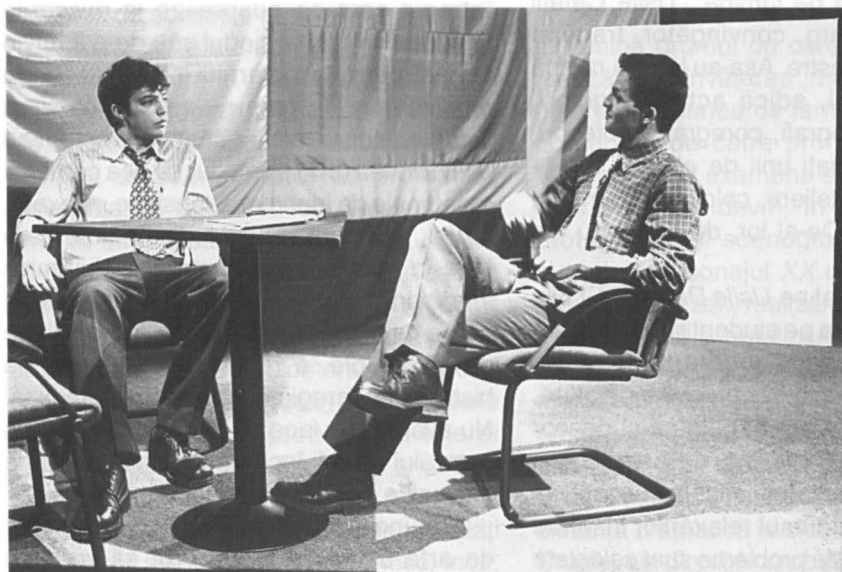
despre el. Pentru că *Ușile Deschise* ne privesc pe noi toți, nu doar pe cei care duc la capăt meseria. Și e bine uneori, când intră în sala de teatru, să știe omul că înainte de a fi *Hamlet*, *Lopahin* sau *Mița Baston*, actorul își caută punctele de echilibru, învață să cadă fără durere, câștigă în legătura cu exteriorul și cu personajele cărora le dă viața.

Examenul pregătit de anul II Actorie (clasa profesorului Mircea Albuлесcu) a ținut în balanță o oră de joc. Balanța a înclinat când spre Cehov, când spre Mazilu, cu scene lucrate la clasă sub îndrumarea lui Alexandru Jitea și Dragoș Bucur. Pus la încercare în două modalități de dramaturgie, studentul a încercat să se apropie mai întâi de personajul exilat, frustrat, contrariat, al lui Anton Pavlovici Cehov. Grea încercare! Recunoaștem timiditatea, pașii mărunți, greutatea desprinderii de autor, dar se reușește apropierea de chipul și comportamentul fragil al eroilor. L-am remarcat pe Mihai Marinescu, un *Jigalov* într-o singură apariție scenică bazată pe text, matur și spiritual, dând replică lui Elias Perkin, mai puțin convingător. Alături de Raluca Botez, acesta din urmă reușește, însă, particularizarea avantajelor unui personaj străin de spațiul slav. Ela Mocanu

este o *Nastasia Fiodorovna* îndrăzneată, arțăgoasă, fără prejudecata clasei sociale inferioare căreia îi aparține eroina.

Dacă Cehov nu lasă actorului timp și loc să respire, textul lui Mazilu își ridică, se pare, aripi de ceară precum fiul lui *Dedal*. Eroii lui nu caută, sau mai bine-zis, nu se caută pe sine; ei s-au încadrat deja într-un tipar și viețuiesc după regulile tiparului. *Don Juanii* – Ionuț Adăscăliței și Remus Vlăsceanu – se comportă infantil, colorându-și replicile cu acțiune. Cele două *Marii Magdalene* – Raluca Botez și Alina Floroiu – sunt hotărâte, copleșite de căință sau patimă, cu poftă de joc. Cel mai bun moment mi s-a părut a fi dialogul dintre *Olga* (Ela Mocanu) și *Emil* (Rolando Matsangos). Descurcându-se la fel de bine în lumea interioară a lui Cehov și în exteriorizările lui Mazilu, Ela Mocanu parcurge tensiunile liniștitei sale *Olga*, stărnind jocul partenerului de scenă care scapă de stângăciile primelor clipe.

Provocând un anume interes al actorului pentru sine, clasa profesorului Albuлесcu și-a ales bine textele. Libertatea omului sau îngrădirea lui neputincioasă scoate la iveală sacrificiul. Pentru întoarcere, pentru desprinderea ființei de lucruri, a actorului însuși. Actor de mâine!

Cătălin
PARASCHIV
și
Răzvan OPREA
în *Artă*
de
Yasmina Reza